

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 9Csp/27/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716207105
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Kollárová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8716207105.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudcom Mgr. Nina Kollárová v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO 47 967 692, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368 proti žalovanej: Z. L., G.. XX.XX.XXXX, K. L.. A. XXXX/XX, XXX XX O., štátny občan SR, zastúpenej: Mgr. Ladislav Riedl, advokát, Levočská 4703/89, 080 01 Prešov o zaplatenie 6.717,85 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 10.08.2016 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 6.717,85 eur, úrokov vo výške 2.959,18 eur, úrokov z omeškania vo výške 1.896,88 eur, úrokov zo zostatku nesplatennej istiny, t. j. zo sumy 6.717,85 eur, vo výške 19 % p. a. zo sumy 6.717,85 eur od 01.05.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 6.717,85 eur od 01.05.2016 do zaplatenia, poplatkov vo výške 25,42 eur a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil nasledujúcimi skutočnosťami.

Dňa 21.05.2012 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom (v zmluve o úvere označený ako klient) uzavretá zmluva o úvere číslo 2394668787, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na základe Zmluvy bol žalovanej poskytnutý zo strany žalobcu úver vo výške podľa Zmluvy. Žalovaná sa podľa Zmluvy zaviazala vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti tej - ktorej splátky dohodnutou v Zmluve. V dobe od uzatvorenia Zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine "Aktuálny stav úveru" vyhotovenej ku dňu 30.04.2016. Žalobca poukázal na to, že uvedená listina je vyhotovená z bankového informačného systému žalobcu, ktorý je vedený v súlade s ustanovením § 40 ods. 8 a 9 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v platnom znení. V zmysle obchodných podmienok pre úver, ak sa žalovaná dostala do omeškania s platením splátok, žalobcovi vznikol nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Žalobca si právo požadovať predčasné splatenie istiny úveru v súlade s obchodnými podmienkami uplatnil a to na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanej, následkom čoho sa stal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným. Žalovaná ani napriek zaslanej výzve zo strany žalobcu nezaplátila dlžnú pohľadávku.

Právny titulom, na základe ktorého si žalobca uplatňuje voči žalovanej pohľadávku, je zmluva o úvere uzatvorená medzi sporovými stranami v súlade s ustanovením § 49 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb.,

Obchodný zákonník. Závazok zo zmluvy o úvere podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka vzniká dohodou o jej podstatných náležitostiach, ktorými sú záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka v jeho prospech peňažné prostriedky, určenie sumy peňažných prostriedkov, záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi úroky. Takto určená úroková sadzba je v Zmluve dojednaná vo výške 19 % ročne, pričom výška úrokovej sadzby je špecifikovaná aj v listine "Aktuálny stav úveru" zo dňa 30.04.2016. V zmysle Obchodných podmienok v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve. Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči žalovanej aj príslušné zákonné úroky z omeškania a to v súlade s § 3 Nariadenia vlády SR č. 20/1013 Z. z., podľa ktorého je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Dátum začatia úročenia od 01.05.2016 je dátum nasledujúci po dni vystavenia listiny. Aktuálny stav úveru zo dňa 30.04.2016 a teda začiatok úročenia je stanovený na deň nasledujúci po dni vystavenia špecifikácie pohľadávky vrátane vyčíslených úrokov (sankčných aj zmluvných). V zmysle Obchodných podmienok vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky a to vrátane poplatkov spojených s upomienkami voči žalovanej v zmysle Sadzobníka taktiež vrátane nákladov žalobcu vynaložených na úhrady poisťného. Takto určená výška dlžných poplatkov predstavuje 25,42 eur, výška uvedených nákladov je zahrnutá v listine "Aktuálny stav úveru" zo dňa 30.04.2016 a táto vyplýva zo Sadzobníka poplatkov.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že Zmluva o úvere č. 2394668787 z 21.05.2012 je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. c), j) v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z.). Napriek tomu, že v takomto prípade je dlžnou sumou rozdiel poskytnutej istiny a splatenej sumy, teda 5.801,34 eur, navrhuje žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Žalobca si popri dlžnej istine a kapitalizovaných úrokoch uplatňuje aj nárok na zaplatenie zmluvného úroku súbežne s úrokom z omeškania a úroku z omeškania zo zmluvných úrokov. Preto, že sa voči nej uplatňuje duplicitná sankcia, dochádza na jednej strane k obchádzaniu § 517 ods. 2 OZ a na strane druhej k uplatneniu zmluvného úročenia v čase, kedy už došlo jednostranným úkonom žalobcu k jej ukončeniu, čo popiera zmysel úročenia. Na podporu svojich tvrdení poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012 a rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/190/2014, z 30.6.2014. Nárokovanie si zaplatenia zmluvného úroku 19 % ročne zo sumy 6.717,85 eur, ktorá sa skladá aj zo zmluvného úroku, je anatocizmus, ktorý bol zakázaný už podľa tradícií rímskeho práva a ani v našom právnom poriadku nemá oporu.

Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, jehož vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku (nebo jiným ze způsobů jeho zániku) zaniká (končí) i akcesorický záväzok úrokový; pretrváva pouze povinnost uhradit již dospělé úroky. Tím, že včas nesplátí úroky z jistiny, se dlužník dostává do prodlení s plněním příslušenství, nikoli do prodlení s plněním vlastního dluhu (jistiny). Právo požadovat po dlužníku příslušenství z příslušenství (zde úroky z prodlení ze smluvených úroků) pak věřitel nemá proto, že ani občanský ani obchodní zákoník mu tuto možnost nepřiznávají. Jinak řečeno, ani obchodní ani občanský zákoník nezakotvují majetkové sankce pro případ prodlení s placením příslušenství pohledávky.

Rozumí-li se pohledávkou ve smyslu úpravy obsažené v ustanovení § 121 odst. 3 obč. zák. jistina (plnění z hlavního peněžitého závazku), pak ovšem nemůže nárok na příslušenství z příslušenství pohledávky plynout ani z dikce ustanovení § 517 odst. 2 obč. zák.; úsudek, že lze přiznat úrok z prodlení nebo poplatek z prodlení z příslušenství pohledávky, odůvodněný toliko úpravou obsaženou v posledně označeném ustanovení, by totiž bez vazby na ustanovení § 121 odst. 3 obč. zák. vedl k absurdnímu závěru, že takto přiznané příslušenství z jistiny již není příslušenstvím pohledávky, nýbrž nově vzniklou samostatnou pohledávkou. Úprava obsažená v § 517 odst. 2 obč. zák. - coby úprava obecná ve vztahu ke všem občanskoprávním závazkům -- pojmenovává druh příslušenství, které lze při prodlení s plněním peněžitého dluhu (s plněním hlavního peněžitého závazku) požadovat vedle jistiny, v případech, kdy zákon o kvalitě příslušenství mlčí (nestanoví-li zákon, že dlužník je povinen platit poplatek z prodlení, má věřitel právo požadovat úrok z prodlení). K závěru, že smluvené úroky se nestávají součástí jistiny a proto se dále neúročí, se v právní teorii na základě stejných východisek výslovně přihlašuje např. též dílo Jehlička O., Švestka, J., Škárová. M. -- a kol.: Občanský zákoník. Komentář. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2003, str. 675 (rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn.35Odo 101/2002, z 24.03.2004).

Žalobca podľa žalovanej doteraz neosvedčil dodržanie dikcie zákona pri jeho úkone z 09.06.2014 - zosplatnenie úveru, pretože podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o vyplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V zmluve sa o tomto práve po nezaplatení splátky výslovná dohoda nenachádza a žiadnu výzvu na zaplatenie pred domnelým zosplatením úveru žalobca k žalobe nepripojil. Preto je vôľu žalobcu Zmluvu ukončiť potrebné pokladať podľa § 517 ods. 1 OZ ako odstúpenie, čo Zmluvu od začiatku zrušilo. Zároveň žalovaná vznesla námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu, pretože od odstúpenia od zmluvy do podania žaloby dňa 10.08.2016 uplynuli viac než 2 roky. Z uvedených dôvodov žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že právnym titulom, na základe ktorého si žalobca uplatňuje voči žalovanej pohľadávku, je zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami v súlade s ustanovením § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalovanej došlo k podstatnému porušeniu zmluvných povinností zo zmluvy o úvere, a to tým, že neuhrádzal pravidelné mesačné splátky úveru riadne a včas, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný ku dňu 09.06.2014. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi úroky. Takto určená úroková sadzba je v Zmluve dojednaná vo výške 19 % ročne, pričom výška úrokovej sadzby je špecifikovaná aj v listine „Aktuálny stav úveru“ zo dňa 30.04.2016. V zmysle Obchodných podmienok, v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaním v Zmluve.

Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči žalovanej aj príslušné zákonné úroky z omeškania.

Žalovaná uhradila celkovo sumu vo výške 1.279,12 eur, ktorá bola v zmysle zmluvy o úvere v spojení s Obchodnými podmienkami započítaná nasledovne: suma vo výške 80,46 eur na poplatky, suma vo výške 916,51 eur na zmluvné úroky a úroky z omeškania a suma 282,15 eur na istinu. Uvedené poplatky boli účtované v súlade so Sadzobníkom poplatkov Úvery pre obyvateľstvo: Dostupná pôžička. Uvedené poplatky boli žalovanému účtované za upomienky pri omeškaní splátky, pričom účelnosť týchto poplatkov je daná najmä predchádzaním vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. V zmysle zmluvy o úvere právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva, Sadzobníkom poplatkov, Oboznámením spotrebiteľa o RPMN, Oznamením o úrokových sadzbách a informáciami o poistení; na ktorých znenia žalobca poukázal.

Suma vo výške 2.959,18 eur predstavuje sumu úrokov a úrokov z omeškania odo dňa uzavretia zmluvy do dňa 02.03.2015 a suma 1.896,88 eur predstavuje sumu vyčíslených úrokov a úrokov z omeškania odo dňa 02.03.2015 do dňa 30.04.2016. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 165,- eur mesačne vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc dňom 25.06.2012. Mesačná splátka vo výške 165,- eur pozostávala zo splátky istiny a úroku. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná podstatným spôsobom porušila zmluvné povinnosti, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný v súlade s článkom 6 Obchodných podmienok ku dňu 09.06.2014. Žalobca upozornil žalovanú na možnosť predčasného splatenia úveru listom zo dňa 21.05.2014. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou mesačnej splátky úveru prvýkrát dňa 25.08.2012, neuhradením mesačnej splátky riadne a včas. Túto splátku uhradila dňa 25.09.2012. Výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu vo výške 1.771,96 eur. Následne suma zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 2.416,40 eur a suma úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 667,69 eur, teda spolu vo výške 3.084,09 eur. Zrátané úroky do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (1.771,96 eur) spolu s úrokmi od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do 30.04.2016 (3.084,09 Eur) predstavujú sumu vo výške 4.856,05 eur, čiže suma vyčíslených zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do dňa 30.04.2016. Rozdiel manuálne vypočítanej sumy oproti sume uvedenej vo výpise vzniká zaokrúhľovaním jednotlivých súm BIS-om.

Suma poplatkov vo výške 25,42 eur pozostáva z: poplatku za 2. upomienku zo dňa 02.12.2013 vo výške 19,90 eur; poplatku za upozornenie pred výzvou zo dňa 20.01.2014 a zo dňa 21.05.2014 vo výške á 1,10 eur (2x1,10=2,20 eur); poplatku za výzvu na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 09.06.2014 vo výške 3,32 eur. Celková výška poplatkov je uvedená v listine Aktuálny stav úveru. Poukázal na rozhodnutie Súdného dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C42/15.

Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovanej, že predmetná zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a z dôvodu, že v zmluve o úvere nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. V tejto súvislosti opäť poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C42/15. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že Obchodné podmienky ako aj Všeobecné obchodné podmienky a najmä Reklamačný poriadok banky, upravujú vo svojich ustanoveniach spôsob uplatnenia reklamácie (zmluva o úvere čl. 3 bod 2 v spojení s čl. 12 bod 12.3 a 12.4 Obchodných podmienok a bodom 18 Všeobecných obchodných podmienok). Žalobca má za to, že na základe uvedeného nie je možné ustáliť, že zmluva o úvere v spojení s jej neoddeliteľnými súčasťami neobsahovala údaje o možnostiach uplatnenia reklamácie. Pokiaľ sa týka predpokladov použitých na výpočet RPMN, k tomuto žalobca uviedol, že nie je jasné, o akých predpokladoch žalobca, resp. právny predchodca žalobcu neinformoval žalovanú, pričom žalobca uvádza, že takéto tvrdenie žalovanej sa nezakladá na ním tvrdených skutočnostiach. Všetky údaje, ktoré boli potrebné pre výpočet RPMN podľa platnej legislatívy, boli v zmluve o úvere obsiahnuté. Pokiaľ sa týka námietky žalovanej, že žalobcovi neprináleží nárok žalobcu na zmluvný úrok po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, k tomuto žalobca uvádza, že žalobcovi nie je zrejmé, z akého právneho predpisu žalovaná vychádzala, keď uzavrela záver, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobca nemá nárok na dohodnuté zmluvné úroky. V tomto žalobca dáva do pozornosti skutočnosť, že si od žalovanej neuplatňuje žiadne úroky z úrokov, ako to tvrdí žalovaná. Táto skutočnosť z ničoho nevyplýva a nie je pravdivá. V prípade zmluvného úroku ide o dohodnuté zmluvné plnenie akcesorickej povahy. S poskytnutím úveru bol teda spätý aj nárok Žalobcu na zmluvné úroky. Zosplatenie úveru je len zmena termínu splatnosti, na ktorú má veriteľ nárok. V prípade ak by veriteľ úver nezosplatnil, dlžník by bol povinný platiť zmluvné úroky. Keďže oba typy úrokov sú diametrálne odlišným právnym inštitútom a sledujú iný cieľ, nemôže ísť o dvojité sankcionovanie žalovaného. Peňažný záväzkový právny vzťah môže byť chápaný ako hlavný alebo vedľajší. Hlavným záväzkovým právnym vzťahom je peňažný záväzkový právny vzťah vtedy, ak jeho kauza smeruje priamo k zaplateniu, resp. k získaniu určitej sumy peňazí. Vedľajším a akcesorickým peňažným záväzkovým právnym vzťahom je záväzkový právny vzťah úrokový, ktorý vzniká iba vtedy, ak medzi účastníkmi existuje peňažný záväzkový právny vzťah hlavný. Dohodnuté úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí, naproti tomu, úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti - nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Obidva úroky môže teda veriteľ žiadať popri sebe, a to bez ohľadu na skutočnosť, či ide alebo nejde o občianskoprávny vzťah. Zároveň žalobca uvádza, že zosplatením úveru nedochádza k zániku zmluvného vzťahu, ale dochádza k zmene obsahu záväzku. Zosplatenie úveru vo svojej podstate znamená zmenu termínu splatnosti všetkých nesplatených splátok, na ktoré má veriteľ nárok. V uvedenom prípade teda nejde o odstúpenie od zmluvy, nakoľko zmluva ostáva i naďalej v platnosti, avšak v dôsledku využitia veriteľovho práva dôjde k zmene termínu splatnosti splátok úveru, a to všetkých tých, ktoré ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti neboli uhradené, či už minulých, alebo budúcich. V danom prípade zo strany žalobcu nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, ale k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, čo vo svojej podstate predstavuje stratu výhody splátok pre dlžníka, nie však zánik, resp. zrušenie samotnej zmluvy. Predčasná splatnosť úveru nastala dňa 09.06.2014, avšak, v zmysle článku 3., II. časti Všeobecných obchodných podmienok, bod 3.4. sa pri doručovaní v poštovom styku považujú písomnosti za doručené v tretí deň po ich odoslaní. Z predloženej poštovej obálky vyplýva, že výzva na splatenie úveru s príslušenstvom bola zo strany právneho predchodcu žalobcu daná na poštovú prepravu dňa 10.06.2014, čím sa dňa 13.06.2014 považovala výzva na splatenie úveru s príslušenstvom za doručenú. V samotnej výzve na splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom je žalovanej daná patričná lehota na plnenie a to 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy. Lehota na plnenie žalobcovi zo strany žalovanej uplynula dňa 23.06.2014. Z uvedeného vyplýva, že žalobca mohol prvýkrát uplatniť svoje právo na súde až dňa 24.06.2014, teda deň nasledujúci po dni márneho uplynutia lehoty na dobrovoľné plnenie. Z uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu tak nemôže byť premlčaný, nakoľko k jeho premlčaniu by došlo až dňa 25.06.2017, t.j. po 3 rokoch odo dňa, kedy si žalobca mohol prvýkrát uplatniť svoj nárok voči žalovanej na súde. Úmysel zákonodarcu je ten, že § 52 odsek 2 v novelizovanom znení sa vzťahuje výlučne na právne vzťahy založené po 1.4.2015. Pri svojoľnej retroaktívnej aplikácii tohto ustanovenia súdom na právne vzťahy založené pred 1.4.2015 dôjde k porušeniu článku 2 Ústavy SR a zásahu základných práv a slobôd občanov. Na všetky úverové vzťahy, ktoré vznikli pred 1.4.2015 je nevyhnutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže zákonodarca až s účinnosťou 1.4.2015 určil výnimku, že spotrebiteľské úverové vzťahy sa spravujú ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Toto tvrdenie nachádza oporu aj v Uznesení Najvyššieho súdu SR z 27. marca 2013, sp. zn. 6MCdo/4/2012, kde NS SR skonštatoval, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom rovnako aj

akcesorické záväzky spravujú režimom Obchodného zákonníka, pokiaľ je tomuto režimu podriadený hlavný záväzok. Argumentum a contrario, pokiaľ by sa na takýto vzťah vzťahoval Občiansky zákonník aj pred touto novelizáciou, zákonodarca by to novelizoval predmetné ustanovenie. Vzhľadom na to, že upravil tieto vzťahy teraz novelou, v kombinácii s Uznesením Najvyššieho súdu SR z 27. marca 2013, sp. zn. 6MCdo/4/2012, je nepochybné, že všetky úverové právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1.4.2015 sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka. Žalobca zároveň uviedol, že súhlasí s postupným splnením dlhu pravidelnými mesačnými splátkami po 148,- eur, a to pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nesplácania čo i len jednej splátky. Uvedená mesačná splátka je vypočítaná na obdobie 10 rokov.

5. Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalovanej a oboznámením s listinnými dôkazmi založenými v spise.

6. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že z vyjadrenia žalobcu nie je zrejmé, prečo vedome obchádza znenie § 52 ods. 2 OZ, ktorý udáva, že v takomto predmete sporu je preferencia ustanovení OZ pred Obch. zák. a to je uvedené explicitne v zákone, kdežto žalobca svoj postup pri nároku o zmluvné úroky po splatnosti úveru aj samotné zosplatnenie úveru odvodzuje od § 497 a nasl. Obch. zák.. Tak ako uviedol vo vyjadrení, kedy podľa jeho názoru ide o odstúpenie od zmluvy právneho predchodcu žalobcu, aj žalobca tvrdí, že od tejto zmluvy odstúpil, ale podľa § 506 Obch. zák.. Jedna z kľúčových námietok žalovanej strany je tá, že obchodné podmienky, čl. VI, na ktorý sa odvoláva žalobca, sú súčasťou zmluvy o úvere, avšak podľa názoru žalovanej inkorporačná doložka v tomto prípade je jednak neurčitá a jednak predstavuje neprijateľnú podmienku, ako už bolo rozhodnuté v obdobných veciach, a to z toho dôvodu, že prenáša bremeno dôkazu o oboznámení sa s obchodnými podmienkami na spotrebiteľa, aj keď podľa zákona má túto povinnosť veriteľ. V čl. II zmluvy o úvere, posledný odsek, je uvedené, že sa právne vzťahy riadia Obchodnými podmienkami pre úver. Tieto síce boli súčasťou žaloby, ale evidentne neboli súčasťou zmluvy, nakoľko je zrejmé, že tieto sú svojou formou len vytlačené ako text, nie ako preskenovaný dokument. Zároveň nie sú podpísané a do tretice pre spotrebiteľa, ktorý nemá skúsenosti v tejto oblasti, nemôže byť zrejmé, čo OP pre úver znamená. Preto sa nemôže platne žalobca odvolávať na čl. VI týchto obchodných podmienok. Zároveň právny zástupca žalovanej uviedol poslednú námietku, ak sa dospeje k záveru, že právny predchodca žalobcu úver ukončil, ale nemal na to právo, preto je takýto právny úkon nulitný, pri postúpení pohľadávok v roku 2017 bol porušený zákon o spotrebiteľských úveroch, § 17 ods. 1 a žalobca stratil pasívnu legitimáciu.

Na ďalšom pojednávaní uviedol, že využiť právo zosplatnenia úveru pri spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. sa môže len vtedy, ak je to v zmluve dohodnuté, pretože podľa § 565 Obč. zák., na ktorý je v tejto časti odkazované, je uvedené, že sa tak môže udiť, len ak to bolo dohodnuté. V tomto prípade zmluva o úvere takúto dohodu neobsahuje. Zároveň jediná možnosť pre žalobcu ako takúto dohodu preukázať, bolo zdokladovanie platného inkorporovania obchodných podmienok do zmluvy tak, že sa tieto stali súčasťou. Ani zo súdneho spisu ani na výzvu súdu toto zdokladované nebolo, to znamená, že obchodné podmienky nech už sú v akomkoľvek znení, nie sú súčasťou zmluvy a keďže podľa názoru žalovanej banka má povinnosť absolútne poznať právne normy, ktorými sa spravuje, ako to vyplýva z rozhodovacej praxe NS SR, aj ukončenie úveru jeho zosplatnením je potrebné považovať za úkon vykonaný, avšak s dôsledkom toho, že má iné právne účinky než právny predchodca žalobcu predpokladal, pretože podľa § 517 ods. 1 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote, poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť. Z tohto dôvodu právny zástupca vyslovil názor, že veriteľ má za každých okolností právo dlžníka vyzvať na zaplatenie zvyšnej pohľadávky, ak je v omeškaní, avšak pre jeho pochybenie v rámci koncipovania vlastnej zmluvy, kedy týmto opomenutím neuzatvoril so spotrebiteľom dohodu o možnosti zosplatnenia úveru, musí byť jeho konanie posúdené len podľa zákonných ustanovení, ktoré prikazujú od zmluvy odstúpiť. Keďže dohody odlišné od tohto by odporovali § 54 ods. 1 Obč. zák., ktorý uvádza, že spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie, trvá na vznesenej námietke premlčania, nakoľko odstúpením od zmluvy vznikol nárok veriteľa požadovať bezdôvodné obohatenie a tento nárok sa premlčuje v dvojročnej subjektívnej lehote, pričom úver bol ukončený v júni 2014 a žaloba bola podaná v auguste 2016. Zároveň aj pokiaľ by žalobca rozporoval túto argumentáciu tým, že došlo k postúpeniu pohľadávky na terajšieho žalobcu pred konečným termínom splatnosti dohodnutým v zmluve, dostal by sa terajší žalobca do stavu, že postúpenie pohľadávky odporuje § 17 ods. 1 Zák. č. 129/2010 a preto nemá v tomto spore aktívnu legitimáciu. Zároveň ako je z vykonaného dokazovania zrejmé, tento neoznámil žalovanej postúpenie pohľadávky a aj z tohto dôvodu je naňho možné hľadiť ako na subjekt neoprávnený podať túto žalobu.

7. Vykonaným dokazovaním zistil súd nasledujúci skutkový a právny stav.

8. Právny predchodca žalobcu - Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere konsolidácia číslo 2394668787 zo dňa 21.05.2012 na sumu úveru 7.000,- eur, celkovej výške nákladov 4.756,30 eur, výške mesačnej splátky 165,- eur splatnej k 25. dňu v mesiaci, počte mesačných splátok 72, dátumom konečnej splatnosti 25.05.2018, dátumom prvej splátky 25.06.2012, úrokovou sadzbou 19 % p.a., RPMN 20,74 % , priemernej RPMN na trhu 12,55 %.

V Upozornení - výzve na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.05.2014 adresovanom žalovanej (čl. 71) podanom na pošte 22.05.2014, bola žalovaná upozornená, že ku dňu 21.05.2014 je pohľadávka viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1.643,82 eur, pozostávajúce z omeškanej splátky vo výške 1.616,72 eur, poplatkov vo výške 27,10 eur a vyzvaná na zaplatenie uvedenej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy.

Vo Výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 09.06.2014 (čl. 4) adresovanej žalovanej, ktorá zásielka bola neprevzatá v odbernej lehote, jej bolo oznámené, že úverová pohľadávka sa stala k 09.06.2014 predčasne splatnou v celom rozsahu, výška dlžnej sumy je 8.520,22 eur a žalovaná bola vyzvaná, aby ju uhradila do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy.

Podľa listiny označenej ako „Aktuálny stav úveru ku dňu 30.04.2016“ je pri dátume 09.06.2014 (kedy malo dôjsť podľa citovanej výzvy žalobcu k predčasnej splatnosti) uvedená len suma výšky splátok 6.689,08 eur. Nie je v nej teda jednoznačne uvedené, v akej výške a kedy žalovaná úver čiastočne splatila, na prvej strane citovanej listiny je uvedená splatená suma 282,15 eur a na druhej strane pri dátume 09.06.2014 je uvedené 0.00 pričom v stĺpci nad týmto údajom sú uvedené splatené splátky v celkovej sume 1.198,66 eur (7x165,- eur + 4,38 eur + 39,28 eur); vo všeobecne formulovanej žalobe žalobca uviedol, že splatila 5,- eur ako ostatné poplatky a v písomnom vyjadrení zo dňa 26.01.2018 (vyššie citovanom) uviedol, že splatila 1.279,12 eur.

Dňa 13.06.2017 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 na žalobcu, na základe čoho súd uznesením č. k. 9Csp/27/2016-56 zo dňa 31.10.2017 vyhovel návrhu žalobcu na zmenu subjektu na strane žalobcu.

9. V prvom rade súd skúmal, aj vzhľadom na námietky žalovanej, aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v spore.

10. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>.

11. Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona pôvodný veriteľ je povinný o postúpení podľa odseku 1 spotrebiteľa bezodkladne informovať; to neplatí, ak pôvodný veriteľ po dohode s nadobúdateľom práv naďalej spravuje spotrebiteľský úver vo vzťahu k spotrebiteľovi.

12. Podľa Zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2017 zo dňa 13.06.2017 článok IV. bod 1. Postupca sa zaväzuje, že dlžníkom, spoludlžníkom a osobám poskytujúcim zabezpečenie, písomne oznámi postúpenie Pohľadávok, najneskôr do piatich (5) pracovných dní odo dňa účinnosti tejto Zmluvy.

13. Podľa § 526 ods. 1 Obč. zák. postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo pokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení (§ 526 ods. 2 Obč. zák.) pohľadávky.

14. Relevantným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi je bez ďalšieho založená aj aktívna legitimitácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky.

15. Žalobca nepreukázal, že by postúpenie pohľadávky bolo zo strany postupcu resp. postupníka t.j. žalobcu (napriek uvedenej zákonnej úprave a citovanému zmluvnému ustanoveniu), dlžníkovi (spotrebiteľovi) oznámené bez zbytočného odkladu.

16. Súd preto žalobu zamietol, nakoľko voči dlžníkovi (žalovanej) nenastali účinky postúpenia pohľadávky, a preto žalobca nie je aktívne legitimovaný v tomto spore.

17. Súd však ďalej, vzhľadom na námietku premlčania, dodáva nasledovné.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

20. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

23. Podľa § 488 a nasl. Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

24. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

25. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenie z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

26. Na základe zisteného skutkového stavu a citovanej právnej úpravy súd dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá typová formulárová zmluva, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany žalobcu. Všeobecné obchodné podmienky, ktoré žalobca pripojil k žalobe, neboli súčasťou formulárovej zmluvy a neboli žalovanou podpísané (ktorú skutočnosť aj namietala). Žalobca k žalobe pripojil tiež obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva, ktoré sa zjavne nevzťahujú k typu zmluvy, ktorý je predmetom tohto konania (zmluva o úvere - konsolidácia).

Právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky v zmluve dohodnuté nebolo, súd preto písomné podanie právneho predchodcu žalobcu zo dňa 09.06.2014 posúdil ako odstúpenie od zmluvy, čím sa zmluva od začiatku zrušila a žalobca mal právo žiadať vydanie bezdôvodného obohatenia v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe, pričom posledná splátka pred odstúpením od zmluvy bola splatná 25.05.2014, takže premlčacia doba uplynula najneskôr dňa 25.05.2016. Žaloba bola podaná 10.08.2016 po uplynutí citovanej premlčacej doby, súd by aj preto žalobu zamietol.

27. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Podľa citovaných zákonných ustanovení priznal súd náhradu trov konania úspešnej žalovanej voči žalobcovi v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).